

N:o 53.

Af Herr Jöns Andersson: Med förslag till ändringar i gällande föreskrifter rörande vägunderhållnings-skyldigheten.

Under åberopande af de motiver, jag vid sistlidne riksdag i min då inom Andra Kammaren väckta motion, N:o 44, angående ändring af stadganden att bygga och underhålla vägar och broar, framlade, får jag med anledning af frågans vigt förnya det förslag som af mig då framlades, emedan jag anser det samma vara fotadt på billiga och rättvisa grunder. Sistlidna års Lag-Utskott tillstyrkte i följd deraf en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t. Denna hemställan blef af Andra Kammaren bifallen, men af Första Kammaren afslagen.

På grund af hvad jag i ofvanberörda motion anført, vågar jag värd-samt föreslå:

1:o att underhållet af lands- och häradsvägar äfven-som större broar på landet inom vissa områden och såsom nu häradsvis bekostas af alla inom området boende efter samma grunder, som gälla för uttagandet af kommunal-utskylder;

2:o att flera områden eller härad ega förena sig om gemensam väg- och brönderhållningsskyldighet; och

3:o att de väg- och bröhallningsskyldige inom området ega för viss tid förena sig om sättet för fullgörande af samma skyldighet.

Eller alternativt:

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet an-

hålla om utarbetande och framläggande af förslag till författning i ämnet, på hufvudsakligen ofvanstående grunder.

Stockholm den 22 Januari 1875.

Jöns Andersson.

Häri instämmer

Nils Nilsson,

Espinge.

N:o 54.

Af Herr Sven Nilsson i Efveröd: Om rättighet för församlingarne i Lunds stift och Halland att till kyrkotjenstens uppehållande och församlingarnes skolväsende använda den afgift, som under namn af helgonskyld nu utgöres till klockarne.

Under återopande af de skäl, jag anført i min vid 1873 års riksdag i ämnet väckta motion, samt för öfrigt den sakrika utredning och derpå grundade skäl, som med anledning af denna motion finnas upptagna i Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 17 för samma år, vågar jag härigenom föreslå att Riksdagen ville för sin del besluta,

att hos Kongl. Maj:t göra underdånig anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande, om och i hvilken